

Ruše je bilo nekdaj mesto, in ker so enkrat Turki v Ruše prišli so vse razdejali in potem postalo tuj, in ko so Ruše pogorele in sicer ko je go hramov zgorelo je postala ves. V Rušah nekdajnem mestu je bila slovita gimnazija, in ker je so Ruše pogorele je gimnazija tudi pogorela zato, kaj niso mogli v tem času šolanci v šolo hoditi in ker je bilo tako žalostno da niso mogli dalje studirati so sklenili v Mariboru jo postaviti, in od tistega časa je začela gimnazija v Mariboru. Tako od Ruške - začetek Mariborske gimnazije spomin.

2 IV.

Neki človek je imel dva sina in sicer dvojčka, ker sta si bila eden drugemu podobna. Ko sta že odrasena bila je baral oče enega sina, kaj bi se on rad učil, sin je odgovoril jager (lovec) potem je prašal drugega in ta je odgovoril ravno tako. Ko sta oba dva odločila stan za jagera je on juji požegnol in se obličeta k po jagersko. Ko sta se napotila v ptujske kraje sta šla k eni kapeli in sta tukaj polč vina v zemljo zakopala in kateri bo prvi nazaj bo ti polč vina smel vun vzeti in doma ostati. Pri tej kapeli sta ble dve cesti ena na pravo druga na levo. Eden sin si je namenil po pravi cesti drugi pa po levi iti in sta šla oba dva veslo vsak svojga pota. Ta na pravi cesti je prišel v veliko gošo, ktera je bila strašno dolga, ker ni bilo dolgo konca ne kroja. Najprej ga je srečal eden volk ta je stopil k njemu in je šel z njim, drugič ga je srečal en medved kateri je ravno tako storil, kakor volk in radnič je srečal enega leva, kateri je tudi tako storil kakor una dva. Ko so šli tako vsi skupaj dalje so komaj prišli enkrat z goše na svetlo tukaj je bilo no mesto v katerem je pa bila neka žival

ktera je imela sedem glav, in tej žrni so morali stega mesta vsak
dan od enega hrama dva cloveka dati za jid, ker drugaci bi ta
žrni vse ljudi pomorila

Polob